

NOVĂŢEANUL

Publicație lunară independentă

ORAȘUL NOVACI ❖ Anul XI, Numărul 118 ❖ Marți, 28 Martie 2023 ❖ ISSN 2392 – 6961

ACTUALITATEA NOVĂŢEANĂ

În perioada 21-23 martie 2023, la Râncă s-a desfășurat IMRRR- International Mountain Rescue Race

România, instruire profesională internațională a salvatorilor montani, menită să testeze și să pună în valoare activitatea de salvare în munți, acțiune care se bazează 75% pe aptitudini profesionale și 25% pe aptitudini sportive.

Instruirea a constat în parcurgerea unui traseu ce reprezintă exact derularea unei acțiuni de salvare montană pe timp de iarnă, pornind de la primirea apelului și detaliilor unde s-a produs evenimentul, parcurgerea traseului în condițiile specifice iernii, acordarea primului ajutor și transportul accidentaților cu echipele terestre și cu echipajele elicopterelor de salvare.

La această instruire profesională internațională au participat 26 echipaje de salvatori din România și 11 din Europa (Austria, Cehia, Germania, Italia, Spania, Polonia, Serbia, Slovacia).

La instruirea de la Râncă, una dintre cele mai mari instruirii profesionale ale salvatorilor montani din Europa, au participat cca 150 salvatori montani. De altfel, instruirea de la Râncă este considerată ca cel mai mare concurs european făcut vreodată pe profilul de salvări montane.

Liceul Teoretic Novaci a sărbătorit pe 20 martie a.c. „Ziua Internațională a Francofoniei” și „Ziua Internațională a Poeziei”.

Cântecul, jocul, poezia, cuvintele alese și-au dat întâlnire în amfiteatrul liceului novăcean, trezind emoții și bucurii elevilor, profesorilor și

invitaților la această frumoasă manifestare culturală.

La această sărbătoare a participat și Michel Pichon din orașul francez Mayenne, oraș înfrățit cu orașul Novaci.

Luna martie a fost luna în care s-au desfășurat fazele județene ale Olimpiadelor școlare. La Olimpiada de religie, Școala Gimnazială Novaci a fost reprezentată de mai mulți elevi. Rezultate remarcabile au obținut elevii: Bălășoiu Maria (clasa a VIII-a), Mesaroș Melisa (Clasa a VII-a), Mihăilă Maria (clasa a V-a), toate trei obținând locul I, calificându-se la etapa națională a Olimpiadei de religie. Rezultate bune au mai fost obținute de către elevii: Oțăt Cristi, Țarfulea Cătălin, Bălășoiu Teodora, Trucă Dragoș-Andrei și Catrinoiu David-Cătălin.

Profesor coordonator-Spilcă Cristina-Simona.

În perioada 20-25 martie 2023, un grup de 5 elevi și 2 profesori de la

Liceul Teoretic Novaci au participat la cea de-a 5-a mobilitate din cadrul proiectului „Do, Develop, Donate” de la IES Clara de Campoamor, Spania.

Proiectul este finanțat prin ERASMUS+

Constantin DĂRVĂREANU

Prof. univ. dr. Nicolae VINȚANU

TUDOR VLADIMIRESCU – EROU AL NEAMULUI ROMÂNESC

Se împlinesc 202 ani de la nașterea lui Tudor Vladimirescu, erou al neamului românesc. În acea perioadă, națiunea română își cerea drepturile. Avusese loc Revoluția lui Horea, Cloșca și Crișan, Revoluția Franceză și lupta de eliberare în America Latină, prin care se formaseră noi state. Era cazul ca și națiunea română să se trezească la viață.

Tudor Vladimirescu auzise toate acestea la Viena. Om cu o vastă cultură, știa la perfecție limbile germană, turcă, rusă, greacă și sârbească. Purtase discuții cu Gheorghe Lazăr despre idealul românesc și astfel că până la urmă s-a înfiripat Dreptate și Libertate ca program al activităților sale viitoare. Avea un dar de a face negoț. Mai întâi cu boierul Glogoveanu, iar apoi va prelua vânzări cu Austro-Ungaria de vite, porci, oi etc. Așa se explică de ce o bună parte din timp se găsea la Viena, fiind la curent cu toate știrile din plan european.

Între 1806-1812, a înființat un corp de panduri cu ajutorul Rusiei și a dat atacurile de la Rahova, Vidin și Cladova împotriva turcilor, fiind decorat cu Ordinul Sfântul Vladimir. Mai târziu, Țara Românească a fost jefuită de turci în mai multe rânduri. În timp ce Tudor Vladimirescu se afla la Viena, a fost jefuit Plaiul de la Cloșani, din care aproape că nu mai rămăsese nimic. În acel moment era un mare pericol pentru Oltenia, mai ales că turcii de la Ada Kaleh, organizaseră frecvent raiduri prin satele Mehedințiului și Gorjului. Atunci s-a intensificat fenomenul haiduciei, prin care românii se răzbunau pe turci și fanarioți. Tot în acel moment, Rusia a pregătit la Odessa așa-numita Eteria, ca să se elibereze Grecia. Pandurii promiteau că vor face loc pentru ca grecii să ajungă în țara de baștină. A fost semnat și un act prin care pandurii se obligau să treacă Dunărea.

Încă din ianuarie 1821, prin Proclamația de la Padeș, se spunea că PATRIA ESTE NORODUL, IAR NU TAGMA JEFUITORILOR, și astfel poporul s-a răscolit împotriva stăpânirii străine. Ajuns în capitală, Domnul Tudor a fost primit cu un entuziasm fără margini, semn că tot poporul suferea de pe urma fanarioților. Aici a fost un punct fierbinte - domnitorii fanarioți erau de aceeași națiune ca și ai Eteriei. Tudor Vladimirescu le-a cerut eteriștilor să treacă Dunărea, dar aceștia au întârziat din cauza trupelor turcești care veneau spre capitală. La azul acestor vești, eteriștii au luat-o spre Târgoviște, iar Tudor Vladimirescu a încercat să ajungă în Oltenia. Din cauza unor căpetenii care se dăduseră la jaf, una dintre acestea a fost executată. Era o mare răzmeriță printre panduri. Atunci eteriștii au venit la Golești cu 20 de arnăuți și l-au luat pe Tudor Vladimirescu să-l ducă la Târgoviște. Pandurii nu au făcut niciun gest atunci când le-a fost luat conducătorul. Din acel moment, pandurii nu au mai fost o armată revoluționară.

Aici au intervenit unele probleme, cea mai mare fiind aceea că Eteria nu putea să execute un om al pământului, pentru că

nu avea competențe legislative. Eteria era doar în trecere spre Dunăre și, mai mult, Alexandru Ipsilanti credea că românii sunt supușii lor. Codul penal care i s-a aplicat lui Tudor Vladimirescu, era de fapt Codul Eteriei și ca atare nu avea nicio competență.

Renașterea națiunii române va urma drumul său: Revoluția de la 1848, Unirea lui Cuza de la 1859, Războiul de Independență de la 1877 și apoi Marea Unire de la 1918. Viața lui Tudor Vladimirescu, care nu avea nici 46 de ani, s-a sfârșit prin episodul de la Golești. Nu se știe nimic despre ce s-a întâmplat cu capul și corpul său, deși se spune că ar fi fost aruncate într-o fântână. Astfel că pandurii, nemaivând un conducător, care să le spună ce să facă, mulți dintre ei s-au împrăștiat, devenind haiduci.

Poporul nostru a dat o pleiadă de poeți care l-au cântat pe Tudor Vladimirescu. Astfel spune George Coșbuc în prima strofă a poeziei Oltenii lui Tudor: Vine-un chiot dinspre munte,/ Vine freamăt din păduri -/ Tudor domnul vine-n frunte,/ Cu mulțimea de panduri!/ Iar din Jiu, din apă sfântă,/ Iese cântec vitejesc,/ Și cu glas de surle cântă /Tot poporul românesc...

Un alt poet, I. Niculescu, în poezia lui, Domnul Tudor, spune așa: Cine trece Oltul mare,/ Ce viteaz răz bunător,/ Cine umple astăzi de teroare/Zbirii bietului popor./ Cine trece strâns în fiare,/ Ocolit de vânzător,/ Cine zace-n închisori/ La ai țării apăsători./ Este Tudor, e oșteanul/ Ce-spăimântă pe păgâni,/ Este Tudor, e olteanul/ Este Tudor, domn român.

Amintim, de asemenea, câteva versuri celebre din cântecele populare care au mișcat adânc sufletele românilor timp de două veacuri: Mugur, mugur, mugurel / Ia fă-te mai măricel / Că ne-am săturat de iarnă / Și de răutate-n țară / Bate-i, Doamne, pe ciocoi / Cum ne bat și ei pe noi...

ELEVII LICEULUI TEORETIC NOVACI VOR REPREZENTA JUDEȚUL GORJ LA FAZELE NAȚIONALE ALE OLIMPIADELOR ȘCOLARE

Olimpiadele și concursurile școlare, indiferent de domeniul lor sau premiul oferit, stimulează foarte mult imaginația și gândirea, oferă motivația atât de necesară în procesul de învățare și ajută la dezvoltarea talentelor, abilităților și cunoștințelor, urmărind formarea atât din punct de vedere profesional, cât și personal.

Cadrele didactice de la Liceul Teoretic Novaci și-au continuat activitatea, pregătind elevii în vederea participării la olimpiadele și concursurile școlare care se află în plină desfășurare. Asemenea sportivilor, și „creierele” trebuie antrenate cu gândul la o competiție. Ceea ce oferă cu adevărat aceste competiții nu numai câștigătorilor, dar tuturor participanților, este o sursă inepuizabilă de motivație care le oferă copiilor dorința de aprofundare și perfecționare într-un domeniu anume.

A devenit deja tradiție ca elevii Liceului Teoretic Novaci să participe la olimpiadele școlare și să obțină premii și punctaje foarte bune. Elevul Abdulhadi Luca a obținut locul 1 la faza județeană a olimpiadei de limba franceză și va reprezenta județul Gorj la etapa națională a acestei olimpiade la clasa a XII-a, ce se va desfășura la Cluj-Napoca, elevul fiind coordonat de doamna profesoară Tomescu Oana. La aceeași olimpiadă și pregătită tot de doamna Tomescu Oana, eleva Giurgiu Roxana a obținut locul al II-lea la clasa a X-a și sunt șanse reale ca ea să participe la faza națională pe locurile suplimentare, grație notei mari pe care a obținut-o.

Un alt elev al Liceului Teoretic Novaci, Forțofoi Ionuț, clasa a XII-a, va reprezenta județul Gorj la etapa națională a olimpiadei de istorie, organizată în acest an în județul Vâlcea. Elevul, coordonat de doamna profesoară Țicu Alina, a obținut locul I la etapa județeană, ceea ce i-a asigurat calificarea directă la faza națională.

Tot la faza județeană a olimpiadei de istorie, dar la clasa a IX-a, alți doi elevi au obținut rezultate foarte bune sub îndrumarea doamnei profesoare Țicu Alina: Popescu Adrian - locul al II-lea și

Docuță Flavius - locul al III-lea. La etapa națională a Concursului „Alege! Este dreptul tău!”, desfășurată la Constanța, județul Gorj va fi reprezentat de o elevă a liceului din Novaci, Bobină Andreea, clasa a XI-a, elevă îndrumată de domniile profesori Brînzan Ionela și Handoreanu Constantin.

La olimpiada de tehnologii, etapa județeană, eleva Manta Andreea a obținut premiul al II-lea la clasa a XI-a, iar elevul Diaconescu Marian a obținut premiul al III-lea la clasa a XII-a, profesori coordonatori fiind Handoreanu Constantin, Redeca Lăcătușu Amelia și Brînzan Ionela.

Elevele coordonate de domniile profesori Popica Mădălina și Pavel Florin au obținut la etapa județeană a Olimpiadei interdisciplinare Cultură și Spiritualitate românească premii importante: Toader Cristina - premiul al II-lea, clasa a XII-a și Dăianu Maria - mențiune, clasa a XI-a.

Lunculescu Gheorghe Vlad, elev în clasa a XII-a, pregătit de domniile profesori Jenoiu Ioana și Popica Adrian, a obținut premiul al II-lea la Concursul de matematică „Adolf Haimovici”, etapa județeană, iar la Concursul de engleză „Speak Out”, secțiunea monolog, elevii îndrumați de doamna Lăzărescu Adriana, au obținut premiul al II-lea - Dăianu Maria, respectiv mențiune - Giurca Darius.

Rezultate frumoase au obținut și cele trei echipe (două de băieți și una de fete) care au reprezentat Liceul Teoretic Novaci la Olimpiada Națională a Sportului Școlar - Fotbal CUPA ISF sub coordonarea domnilor profesori Covrig Cosmin și Colțescu Manuel. Echipele de băieți au reușit să se mențină printre cele fruntașe, iar cea de fete a obținut mențiune.

Olimpiadele și concursurile școlare nu s-au încheiat. Îi felicităm pe toți pentru munca depusă!

Mult succes în următoarele competiții!

Prof. Alina Ramona ȚICU
Director Liceul Teoretic Novaci

TÂRGUL UNIVERSITAR INTERNATIONAL

Un grup de 62 elevi de la Liceul Teoretic Novaci, coordonați de profesorii Popica Adrian Novac, Popica Nadia Luminița, Giugiulan Iulia Nicoleta și Maricoiu Grigorie Cosmin, au participat sâmbătă, 18 martie 2023 la Târgul Universitar Internațional, organizat la București.

Acest așa-zis Târg, în fapt un târg de oferte educaționale pentru absolvenții de liceu, oferă tinerilor

absolvenți, dar și celor din anii premergători absolvirii cursurilor liceale posibilitatea de a lua decizia înțeleaptă pentru viitoarea carieră.

Târgul, în fapt programul educațional, ajută tinerii să aleagă domeniul de studiu care să li se potrivească, să-și descopere abilitățile, să ia deciziile cele mai bune pentru viitoarea carieră. Este vorba într-un fel de consiliere educațională și vocațională în alegerea viitoarei profesii în conformitate cu abilitățile fiecăruia, o orientare în carieră. Este un mod de a alege universitatea potrivită, destinația de studiu potrivită în România, dar și la universități din străinătate.

Instituțiile de învățământ superior prezente la acest târg, din țară și străinătate, și-au prezentat ofertele educaționale, dând posibilitate tinerilor să se orienteze spre facultățile care li se potrivesc și pentru care au înclinație.

La Târgul de la București și-au expus și prezentat ofertele universități din Austria, Belgia, Danemarca, Elveția, Franța, Germania, Grecia, Irlanda, Olanda și România. Au fost prezente instituții de învățământ superior cu facultăți acreditate și domenii de studiu cu impact profesional în România, cât și în străinătate.

Constantin DĂRVĂREANU

DIN ISTORIA SATELOR GORJENE

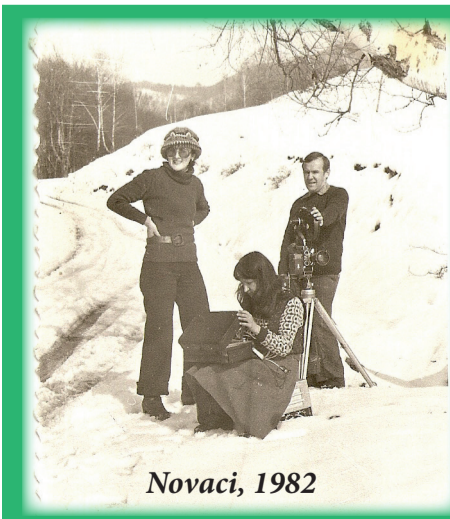
Potrivit scrierilor istoricului Nicolae Iorga, CĂRBUNEȘTI (TÂRGUL GILORTULUI), făcea parte din marele domeniu gorjan al uneia din ramurile coborâtoare din vârstelii de Baia de Fier. A mai purtat numele de TÂRGUL BENGĂI, apoi de BENGĂȘTI, care provine de la un Benga din Dobrușa, căzut alături de Radu de la Afumați în lupta care a urmat victoriei de la Clejani și ai cărui urmași s-au numit Bengăști în secolul al XVII-lea.

TÂRGU-JIU, numit după râul Jiu, a fost moșie de baștină a Buzeștilor, transformată în târg de Mircea Ciobanul (domn al Țării Românești (1545-1559, cu întreruperi).

Pe vremea lui Mircea

Ciobanul nu era de fapt târg, ci un sat care a aparținut țăranilor, însușit și cumpărat de un boier, Buzea. Mircea Ciobanul a confiscat boierului ajuns trădător și fugar proprietatea sa și a dăruit-o unui favorit, acordând localității dreptul orășenesc. Așa s-a născut Târgul Jiului și ulterior județul cu așa numiții „pârgari”, pe la sfârșitul veacului al XVI-lea, când familia lui Buzea, Buzeștii, și-au luat îndărăt proprietatea, ea căpătând și noul târg. Se pare că târgul și-a căpătat libertatea deplină printr-o învoială cu proprietarii săi, „orășanii”, având încă din veacul al XVII-lea toate drepturile pe pământul lor.

Constantin DĂRVĂREANU

Martie. Miros de primăvară. La munte este încă zăpadă. Încet, încet, zăpada se topește; dorul de munte, dar mai ales de inegalabila Mărioara Murărescu, pentru noi, foștii membri ai Ansamblului „Nedeia” Novaci, nu se va topi niciodată!

CONCURSUL NAȚIONAL CATEHETIC „TINERII ȘI VÂRSTNICII SĂ LAUDE NUMELE DOMNULUI”

Ediția a XV-a

În cadrul Concursului Național Catehetic „Tinerii și vârstnicii să laude numele Domnului” din Programul Național „Hristos împărtășit copiilor”, la Parohia Hirișești din Orașul Novaci s-a ținut cateheza „Cinstirea părinților – porunca

dumnezeiască”, la care au participat atât copiii cât și părinții. În cadrul atelierului de creație duminical, l-am avut invitat pe domnul profesor-sculptor, Traian Ionel din Novaci. Fost profesor de sport, și-a descoperit, cu timpul, marea pasiune în sculptură. De foarte mulți ani creează din lemn miniaturi ale operelor brâncușiene, diverse opere de artă populară, troițe, pristolnice și miniaturi ale principalelor monumente istorice monahale din județul Gorj, din țară și străinătate. Dumnealui ne-a povestit că a participat la numeroase expoziții naționale și internaționale, operele sale fiind foarte apreciate.

Copiii prezenți s-au bucurat de expoziția organizată în sfânta biserică din Novaci-Români și au învățat de la domnul profesor, care a pus la dispoziția copiilor o parte din atelierul de lucru și materialele necesare, să faurească câteva piese necesare construirii unei gospodării și case țărănești în miniatură și să sculpteze stâlpi țărănești cu diferite simboluri. Copiii și părinții prezenți au fost încântați de activitate și au apreciat operele domnului profesor Traian Ionel. A fost o adevărată lecție prin care cei prezenți au descoperit focul sacru al iubirii de Dumnezeu și Biserică, dobândind înțelepciune și înțelegere că în Biserică este singurul loc unde poți petrece o zi

fără de păcat, unde putem să destăinuim lui Dumnezeu tot ce este legat de împrejurările existenței noastre.

Mulțumim domnului profesor pentru răbdare și

dragoste și celor prezenți pentru că au ținut să ne fie alături la o manifestare de înaltă ținută care ține de sensibilitatea sufletului.

Preot POPESCU PAUL

Alexandru Delu OPRÎTESCU

DASCĂLUL

Mă uit la poza din perete
Cu mintea coaptă acum
Și zăbovind mai pe îndelete
O pregătesc pentru album.
În ea păstrez o amintire,

Un chip de dascăl luminat,
Învăluind cu a lui iubire
Întreaga clasă ce a-nvățat.
Ne-a fost părinte drag în școală,
Cel mai iubit din corifei,
Din știința lui primit-am mană
În vârful minei din condei.
Cu mâna lui pe mâna noastră
În fila-ntâului caiet,
Am scris o operă măiastră
Din bastonașe un triplet.
A fost un munte de răbdare,
Un suflet nobil, o povață,
Trecut pe coarda vibratoare,
Cu dăruire ce răsfață.
O împătımire ce seduce,
Bonom de-o prețuire rară,
Icoana-idol ce-mi induce,
O amintire din primară.

Tresar la gândul renăscut
Cu rezonanță în simțire,
Un pas timid, un început
Ce-mi scormonește în trăire.
Din aura-i nemuritoare,
I-aduc parfum de călimară,
În semn de prețuire o floare
Și picur lacrimă amară.

Alexandru Delu Oprîtescu

ANCORA VIETII

*Dacă n-ai fi tu
eu aș fi fost un gol
s-au n-aș fi fost deloc
pentru că tu ai zămislit
ființa mea.*

*Dar după cum vezi
eu exist
pentru că tu
ai izvorât din sine
ca eu să mă topesc*

*pe patul dorințelor
pentru a creia.*

*Sufletul meu
are nevoie de tine
„slovă de carte”
ce porți alfabetul
de la A la Z
cu tine am început eu
să-ți scriu cuprinsul,
necuprinsul absent.*

*Nu știi de unde vii
făptură divină,
dar știi că eu am fost primul
și tu ai fost prima,
iar amândoi
ancorați de altcineva.*

*Dacă nu-l cunosc pe
altcineva
te cunosc pe tine*

*și dacă te știu lângă mine
îmi este de ajuns.*

*Îl știe pe altcineva
celălalt
pentru că amândoi
au hotărât
să exiști tu
să apar eu
ca să creezi tu
pe următorul.*

Prof. univ. dr. Nicolae VINȚANU

DATINI ALE STRĂMOȘILOR NOȘTRI

Primăvara aceasta este destul de capricioasă. Când iese soarele și este cald, când vine un frig de îți îngheață inima. Se pare că vremea va fi până la jumătatea lui

Ziua Cucului, la 25 martie. Se zice că zeița îi dezlega limba cucului pentru a vesti primăvara, iar la sfârșitul lui iunie i-o leagă din nou. La puțin timp mai târziu, vin pe la

aprilie tot cam frig și îngheț. Bătrânii noștri ne spuneau că în aprilie trebuie să pleci la drum cu sanie și car, pentru că nu știi cum va fi vremea. Gândul îmi zboară spre strămoșii noștri uitați. Aceștia au stabilit că primăvara începe cu 24 februarie, Ziua însoțirii păsărilor. De prin anul 3000 î.H., se

noi berzele, cocorii, pupăza și rândunelele. Erau pe atunci Alimăriile, când se aprindeau focurile prin tot satul, când se vestea Primăvara. Bendis mai era și Zeița Destinului, și se pare că nu toți oamenii ieșeau din iarnă, acesta fiind un moment de cumpănă.

sărbătorea Zeița Bendis, care era a vânătorii și a pădurilor, precum Artemiza la greci și Diana la romani. Oamenii din Carpați încă din de prin Mileniul al IV-lea î.H., își aveau conturate două categorii conceptuale, Cerul-Tatăl, și Pământul - Mamă. Se credea că timpul este simbolul Cerului și al Pământului și că oamenii sunt la voia lor.

Mai înainte, oamenii au observat că Soarele se duce și apoi vine spre noi. Pe atunci, Zeița Bendis, după o iarnă lungă, a făcut ca toate viețuitoarele să se trezească încet-încet. Mai evident se întâmpla la păsările cerului după 24 februarie, când cele două păsări, masculul și femela, alcătuiau o pereche. M-am uitat și eu pe vremea copilăriei la acea dată și am observat că cele două păsări ciuguleau muguri dintr-un cireș.

Urmează Baba Dochia și Dragomir, care pleacă cu oile la munte. Aceasta ne spune că oile au fost o descoperire care ne apăra de frig, ne hrănesc cu lapte și produse lactate, ne asigură mielul de Paște etc. Dar soarta era că nu se mai trezesc toate vietățile. O astfel de zeiță era și a sorții, fiindcă totul se transformă prin voința Cerului și a Pământului. Un loc aparte avea Ziua Șarpelui, pe data de 17 martie. La daci șarpele era un element totemic, ca și lupul. Regii daci spuneau că șarpele tace și face, iar lupii asigurau o hărmasăie de nedescris. Tot în această perioadă lupii se despart de haita cu care au stat toată iarna, și de acum vânează singuri, lupoaca pregătindu-se să dea naștere puilor pentru asigurarea speciei.

Un loc aparte la Zeița Bendis era

Novaciul de odinioară

- articole și note publicate în săptămânalul interbelic „Gorjanul” -

Cristian GRECOIU

Știri diverse:

Subsemnatul am pierdut în automobilul de curse Novaci-Tg. Jiu una poliță de 5000 lei, semnată de N. Mustăț-Bălcești, în alb și una de 5000 lei semnată, tot în alb, de Nicolae Boștină-Bălcești, pe care le declar nule și fără valoare în orice mâini s-ar găsi.

Vasile I. Mirea, Bălcești-Gorj.
 („Gorjanul”, an IV, nr. 34 din 24 octombrie 1927, pag. 2)

Știri diverse:

Duminică 6 noiembrie 1927, urmând a se face sfințirea bisericii din Ploșor-Gorj enoriașii acelei biserici roagă pe toți bunii creștini să ia parte, ajutând cu prezența și obolul lor la frumusețea acelei zile. În aceeași zi se va sfinți biserica din Pociovaliștea, de către P.S. Vartolomeu, episcopul Râmnicului.

(„Gorjanul”, an IV, nr. 35 din 31 octombrie 1927, pag. 3)

Diverse:

Dl. Cornel Soran, ajutor de judecător la Novaci, a fost înaintat judecător cu titlu provizoriu și mutat la comuna Seica mare, din jud. Târnava.

La judecătoria Novaci în locul d-lui N. Condescu, a fost numit ca judecător dl. Sorin Banciu, de la Turnu Severin.

(„Gorjanul”, an IV, nr. 38-39 din 20 noiembrie 1927, pag. 3)

Diverse:

Făcători de rele au pus foc la trei clăi de fân a lui L. Moroșeanu din Baia de Fier. Păgubașul bănuiește pe cumnatul său Șerban Gruia din Novaci. Se fac cercetări.

În noaptea de 2 crt. au fost distruse de foc patru clăi cu fân ale locuitorilor Șerban Busuioc și Gh. Buculea din Novaci.

(„Gorjanul”, an V, nr. 33-34 din 8-15 septembrie 1928, pag. 4)

Diverse:

Drăgălașa d-ră Sabina Țarfulea-Giugiulan din Novaci s-a logodit în ziua de 1 cr. cu dl. locotenent de cavalerie Aurel Rodeanu din garnizoana Sibiu. Felicitările noastre!

(„Gorjanul”, an X, nr. 1 din 1-8 ianuarie 1933, pag. 6)

Cooperatiste:

Începând de la 11 cr., organele de control ale Oficiului Național al Cooperatției, au ținut în județul nostru cercuri cooperatiste, precum la Tg. Jiu, Brădiceni, Turceni, Peștea, Novaci, Tg. Cărbunesti, Bibești și Hurezani. La aceste cercuri au fost chemați conducătorii băncilor populare și cooperativelor, cărora li s-au dat instrucțiuni și îndrumări cum să procedeze reducerea cambiilor, în conformitate cu dispozițiile legii conversiunii datorilor agricole. Iată dar, că și de astă dată tot cooperatiza vine în ajutorul sătenilor, - reducându-le din datorii 25% - reducere de care băncile comerciale nici nu vor să audă, ele abia așteptând ziua de 26 aprilie, ca să poată începe executările. Agricultorii sunt datori să dea tot concursul băncilor populare, care i-au ajutat și care înțeleg și de data asta, porunca vremii. Viv.

(„Gorjanul”, an X, nr. 2 din 19 ianuarie 1933, pag. 3)

Noua împărțire administrativă a jud. Gorj:

Am anunțat în numărul trecut că s-a aprobat înființarea unei noi plăși în județul nostru, cu reședința în Drăgoeni. A fost nevoie deci de o nouă repartizare a comunelor, pe cinci plăși, după cum urmează: (...) Plasa Novaci cu reședința în Novaci cuprinde comunele Albeni, Alimpești,

Aninișu, Bălcești, Bengești, Baia de Fier, Bobu, Bumbești-Pițic, Cărpinișu, Cernădia, Ciocadia, Crasna, Drăgoești, Gruiu, Magherești, Mogoșani, Mușetești, Negoști, Novaci, Pociovaliștea, Poenari, Poiana-Seciuri, Polovragi, Prigoria, Roșia-Amaradia, Sârbești, Săcelu, Turbați și Zorlești. (...).

(„Gorjanul”, an X, nr. 2 din 19 ianuarie 1933, pag. 2)

Studenții Gorjeni la sate:

Remarcam în numărul trecut al ziarului nostru, situația mai mult decât precară, în care se sbate majoritatea studenților gorjeni și ne arătam surprinderea că autoritățile noastre administrative - care și-au luat de altfel în mod formal obligația de a-i ajuta - nu fac nimic în această privință. În acest articol vom arăta, pe cât ne este îngăduit de spațiul restrâns al ziarului, admirabila activitate pe care au desfășurat-o acești studenți în timpul vacanței Crăciunului, în satele Gorjului. Trebuie să arătăm că dacă studenții gorjeni nu și-au realizat întregul program ce-și făcuseră, aceasta se datorește lipsei de solitudine a prefecturii, care n-a voit să le pună la dispoziție una din numeroasele-i mașini. Și atunci, cu mijloacele proprii - când pe jos, când în căruță - studenții gorjeni au făcut ce au putut. La Pociovaliștea: Întreg satul, în frunte cu învățătorii, d-na și dl. Serghie Leuștean, au ieșit în întâmpinarea studenților gorjeni. Dl. Leuștean în câteva cuvinte le mulțumește pentru că au pus în programul de activitate și satul Pociovaliștea. Au răspuns studenții Gh. Luțescu și V. Stoicoiu, mulțumind pentru frumoasa primire. A urmat desfășurarea programului, compus din coruri, reitări și rularea a trei filme instructive. La sfârșitul serbării Cercul studențesc a donat 100 de volume pentru biblioteca populară a satului. (...). Sotir Poliopol

(„Gorjanul”, an X, nr. 2 din 19 ianuarie 1933, pag. 3)

Diverse:

Dumitru Dafinescu din Novaci, pe când mergea cu oile spre Craiova, a fost întâmpinat în comuna Sărdănești de doi indivizi, care l-au bătut până l-au lăsat în agonie. Cercetările au stabilit că agresorii se numesc C. Găju din Brănești și rudarul Ion Bagata din Sărdănești.

(„Gorjanul”, an X, nr. 2 din 19 ianuarie 1933, pag. 4)

Banca Populară Gilortul, Novaci-Gorj

Convocare:

Potrivit dispozițiilor art. 41 din statute și hotărârii Consiliului de Administrație luată prin procesul-verbal nr. 2 din 22 ianuarie a.c. domnii membri ai Băncii Populare „Gilortul” sunt convocați în adunare generală extraordinară pentru ziua de duminică 19 februarie 1933 orele 14 în localul băncii, cu următoarea ordine de zi: „Stabilirea condițiilor de înțelegere cu debitorii băncii, potrivit prevederilor paragrafului 6 alineatul 3 din legea asanării datorilor agricole, publicată în Monitorul Oficial din 26 octombrie 1932 și autorizarea consiliului de administrație de a proceda la încheierea acestor înțelegeri.” Dacă în această zi nu se va putea întruni numărul de membri prevăzut de art. 46 din statute, atunci ședința adunării generale se va ține în ziua de duminică 26 februarie 1933 orele 14 în același local cu oricâți membri vor fi prezenți, fără altă convocare, conform statutelor.

Președinte (ss) Ion Giugiulan
Casier (ss) Ion M. Comănescu
No. 21/23 ianuarie 1933
 („Gorjanul”, an X, nr. 3-4 din 25-31 ianuarie 1933, pag. 6)

PROFEȚII ȘI COINCIDENȚE

Interesat mai mereu de propria-mi îmbogățire a minții, am adunat cam tot ce mi-a ieșit în cale din ideile, gândurile, reflecțiile, maximele, profețiile și postulatele marilor gânditori ai lumii, încât, dacă ar fi să le pun într-o carte, mi-ar trebui câteva mii de pagini. Dicționarul Înțelepciunii de 1058 de pagini al lui Th. Simenschy ar intra în umbră. Cititorii cred că au simțit asta văzând că mai toate poveștile mele, drept prilej de învățătură, sunt precedate sau finalizate cu o maximă ori un proverb adaptat subiectului.

Multe din profețiile cu rădăcini adânci în istoria omenirii s-au adeverit, ba se potrivesc al naibii, coincid cu ce vedem, simțim și trăim în ziua de azi. Păi nu toată lumea continuă să fie fascinată de profețiile lui Nostradamus lansate cu peste 500 de ani în urmă? Ba, chiar au devenit un cult.

Am selectat pentru azi un text descoperit în literatura veche a Indiei de filozoful Andrei Pleșu, în cuprinsul căruia „bombănelile mele și ale altora”, l-am citat pe filozof, par a fi fost anticipate cu 2-3000 de ani în urmă.

Prezint cititorilor „Novăceanului” câteva din profețiile ce se regăsesc în textul puranic.

„Coeficientul de ură din sufletul fiecărui om va cunoaște o alarmantă creștere;

Oamenii vor deveni din ce în ce mai iritabili;

Toate marile achiziții de cunoaștere vor fi deturnate spre scopuri impure, adică spre amplificarea răului din lume;

Se va înmulți numărul șefilor de stat de extracție joasă și de proastă calitate;

Lucrătorii manuali și negustorimea vor fi înălțați la rang de intelectuali, iar intelectualii vor fi puși în condiții subalterne;

Va avea loc, cu alte cuvinte, un destructurant amestec al castelor, o destrămare dramatică a ierarhiilor firești, o ireparabilă dezordine socială;

Necinstea va căpăta o răspândire fără precedent, la toate nivelele;

Hoții vor deveni lideri; (Rog să nu mi se atribuie nimic din toate aceste

afirmații! Nu fac decât să citez un text multi-milenar, precizează A.P.)

Femeile nu vor mai pune preț pe propria virtute;

Proștii, impostorii, naturile rudimentare și gălăgioase vor fi luați drept înțelepți;

Oamenii „drepti”, de bună calitate, vor avea tendința de a se retrage din viața publică;

În piețe se va vinde mâncare gata-preparată (să recunoaștem că e de necrezut să auzim vorbindu-se, acum 2000 de ani, de „semipreparate” și de fast-food! (n.n. A.P.);

Limbile vor săraci, vorbirea se va trivializa;

Vor fi mai multe femei decât bărbați, vor prolifera asociațiile criminale, va crește numărul celor care nu găsesc de lucru;

Se vor răspândi, pretutindeni, bolile de stomac;

Se va extinde moda părului purtat în dezordine și se va generaliza starea de letargie, de lehamite, cu corolarul unei cronice incapacități de acțiune.

Vor apărea nenumărate organizații religioase necanonice, blasfemia va conviețui cu fanatismul;

Se va practica, pe scară largă, uciderea fătului în pântecul matern și se vor asasina direct sau simbolic eroii fiecărei comunități;

Destinatorii puterii nu o vor mai folosi în beneficiul popoarelor lor;

Discernământul (ca percepție a deosebirii dintre bine și rău) se va șubrezi, instituția respectului va intra în derivă (vor fi respectați, preponderent, cei nedemni);

Vor câștiga teren nerușinarea, călcarea cuvântului dat, invidia;

Între părinți și copii vor apărea obstacole greu de trecut, forța va prevala dreptății, oșpeția va declina, vulgaritatea va împânzi totul.”

Coincid într-un totol profețiile înțeleptului hindus cu ziua de azi, spun eu, iar un igienic atac de spaimă, o mică ipohondrie nu i-ar strica cititorului, conchide Andrei Pleșu.

Grl.dr. Ion STAIU

Lucia Silvia PODEANU

LACRIMI DE SÂNGE

Dorul – concept unic în cultura universală, specific limbii noastre, izvorât din sensibilitatea acestui popor este sentimentul dominant în doina-și ea creație singulară în literatura populară universală (în cântecul popoarelor folklore).

Dorul de acasă se regăsește mai ales în doina de înstrăinare-a fetei măritate în alt sat, în doina de cătănie-a feciorului plecat „în slujbă la-mpăratul” timp de șapte ani, cât dura armata, - în doina de haiducie-dorul haiducului nevoit să-și părăsească sărăcia și să se refugieze în codri. Acest „dor de acasă” se referă însă la dorul milioaneilor de tineri între douăzeci și patruzeci de ani plecați după '89 în lume.

Toată „floarea” României plecată să slujească pe nimic, să îmbogățească cu „plus-valoarea” muncii ei țările în care s-a dus, să secătuiască România nu numai de o forță de muncă aptă, responsabilă, instruită și puternică, dar și de posibilitatea de a avea urmași.

În două decenii am pierdut cinci milioane de locuitori. În următoarele două decenii vom deveni un popor nesemnificativ numeric, ușor de condus, educat să gândească mai puțin prin eliminarea matematicii și gramaticii, cu un procent însemnat de analfabeți, fără acces la asistență medicală gratuită, sărăcit, rob încă multă vreme.

Altă dată ai noștri tineri învățau la Paris, dar se întorceau în țară. Acum elitele intelectuale ale acestui popor lucrează în universități și laboratoare de vârf ale altor țări. Să ne mândrim cu ele sau să ne fie rușine că n-au avut o șansă echivalentă în țara lor?!

Valoarea muncii lor rămâne acolo unde muncesc. Aici, în interiorul acestui popor împușinat există deja o prăpastie insurmontabilă între cei săraci și cei bogați. Nu-i mult până ce „mămăliga” le va fi dată palmașilor direct pe loiștea căruței așa cum o „cucoană”, între cele două războaie, le-o dădea țaranilor la Crușeț Gorj, bătându-și joc de ei, anulându-le calitatea de om.

Asta-i România Uniunii Europene?

După ce a primit mâna de lucru calificată și ieftină tratată ca în sclavagism, după ce a devenit țara piața lor de desfacere pentru toate „second-hand-urile” lor nemțești (cum au făcut și în Africa), desființându-ne toată industria ușoară și grea, în ce vrea să ne prefacă

Uniunea Europeană?

Plătim tribut pe împrumuturi dispărute ca fantomele în ceață în conturi anonime.

Le trebuie doar PĂMÂNTUL fără acest răbdător, îngăduitor și prost condus popor.

Cum nu vîi tu Țepeș Doamne? Acum câteva decenii dacă „vorbea” gura fără tine, „aranjat” era-i. Acum, poți să vorbești oricât, tot nu te aude nimeni. Masa noastră politică nu e în stare să apere interesele acestui popor, e ocupată să-și servească „stăpânii” pentru posturile căpătate.

Nu, nu lor, celor plecați le e dor de-această țară jefuită, de acest colț de rai hărănit de atâtea haite de lupi!

Țării îi este dor de ei!

Nu curge o lacrimă pe obrazul Țării, curg râuri de lacrimi de dorul celor plecați. Ei, cei plecați, cred acum că acolo-i acasă și aici unde le e casa strămoșească au venit alții, au luat-o pe un dolar, și-acum în satul acela se vorbește engleza, araba, franceza, idiș, italiana, chineza, germana, maghiara!

Nu-i așa că moare România?!

Nu-i așa că moare România?! Într-un proces bine concertat și aplicat unei țări învinse în cel de-al doilea război mondial (care nu s-a terminat încă) pentru care unul dintre președinții americani a spus că a cheltuit Statul lui miliarde.

Noi ce așteptăm? Să murim Limbă, Țară și Popor? Să murim!?

Hai, ce facem, noi, cei rămași și de ce nu și cei plecați, să facem fiecare ce ne pricepem mai bine:

- pentru această țară;
 - pentru acest popor;
 - pentru această limbă;
 - pentru acest pământ.
- Să reinvățăm:
DRAGOSTEA DE ȚARĂ;
- de limbă,
 - de familie;
 - Să credem în Bine!
 - Să trăim moral după cele zece porunci valabile în toate credințele lumii.
 - Să fim continuatorii spiritualității acestui popor!
 - Nouă să ne fie dor de cei plecați de-acasă!
 - Să nu mai plângă Țara cu lacrimi de sânge, după cei plecați!

12 august 2014, Novaci

TINERI DIN COMUNA CERNĂDIA-APĂRĂTORI AI PĂMÂNTULUI STRĂMOȘESC

Tineri în floarea vieții din comuna Cernădia au plecat să apere Patria Română, ca să lase urmașilor glia strămoșească. Au luptat vitejește în ambele războaie mondiale și și-au dat viața pentru țara lor. Din Cernădie au plecat optzeci și doi de oșteni și s-au întors numai treizeci și doi. Cincizeci au rămas să putrezească pe pământ străin, căzuți în luptă. În amintirea lor s-a ridicat un monument în mijlocul comunei, la marginea drumului. Pe el sunt scrise numele fiecăruia dintre soldații căzuți în luptă, ca să rămână veșnică amintirea lor, niște tineri nevinovați, la fel ca noi. Au plecat la luptă în floarea vieții și au lăsat în sat surori, părinți, soții, copii care au crescut orfani de tată și n-au putut niciodată să îi mai îmbrățișeze sau măcar să aibă unde să se ducă să le aprindă o lumânare.

De-a lungul timpului, am avut și eu posibilitatea să vorbesc cu veteranii de război, să-i întreb cum a fost acolo și cum au reușit să se întoarcă nevătămați acasă. Au petrecut zile amare și grele pe front, luptând cu arma în mână și auzind proiectilele cum zburau pe deasupra capetelor lor. Zile întregi stăteau flămânzi și însetați pentru că, dacă ieșeau afară din tranșee, riscău să fie loviți de gloanțe. Și schije proiectilelor de la tunuri erau foarte periculoase. Dacă aveai ghinionul să te lovească unul, fie erai mutilat, fie mureai pe loc. Așa erau zilele de tulburi în război.

În nopțile cu cer senin, în loc să se vadă stelele, se vedeau șirurile de proiectile trecând pe deasupra tranșeelelor, iar când era înnoțat, se vedeau în flăcări aceste proiectile. Ostașii se rugau la Dumnezeu în

fiecare secundă să îi ferească de gloanțe. Să nu aibă soarta celor cincizeci de eroi care au murit pentru patrie.

Fiecare știa că așa este rânduiala lumii, vîi pe pământ, trăiești și, într-o zi, pleci de aici, dar gândurile deveneau înmîit mai apăsătoare când moartea le sufla în ceafă. Ce bine ar fi dacă Domnul Sfânt ar stărpi tot răul din lume, să îi lase pe oameni să-și trăiască viețile pe pământ, să moară de bătrânețe și nu în războaie sau alte morți cumplite, departe de familie și de oamenii dragi.

Gheorghe BĂLOI

(Din volumul „Voi, povești adevărate din vremuri îndepărtate”)

Trăim vremuri complicate

Nu am intenția de a tulbura liniștea nimănui, cu atât mai mult cu cât nu ne confruntăm cu probleme grave, cel puțin deocamdată. Dar nici nu se poate trece cu vederea că Omenirea se află în stare de criză. Am însă sentimentul că realitatea zilelor noastre, deși nu este chiar atât de optimistă, va face ca Lumea să se trezească până nu va fi prea târziu și că rațiunea va învinge până nu va fi prea târziu.

Trăim vremuri complicate. Întreaga lume este răvășită de războiul declanșat de Rusia în Ucraina, fapt ce duce, aproape peste tot, la înarmare, la dezvoltarea industriei de armament, în detrimentul celei care să sporească gradul de creștere a nivelului de trai la nivelul întregii Planete.

În acest context se încearcă formarea a tot felul de alianțe, de atragere a cât mai multor țări în aceste alianțe care nu sunt făcute în scopuri pașnice. Țări care până mai ieri stăteau liniștite, acum își arată colții. Amenințări cu arme nucleare ce pot duce la distrugerea întregii omeniri.

Se încearcă refacerea structurilor rezultate în urma celui de-al Doilea Război Mondial care-și găsiseră sfârșitul către ultimul deceniu al Secolului XX. Rusia nu se poate împăca cu destrămarea URSS-ului și acum încearcă să aducă cu forța fostele țări sovietice în acel conglomerat comunist. Este normal ca majoritatea țărilor foste comuniste să se bucure de libertatea și democrația câștigate cu mare greutate. Imperiile de tristă amintire și-ar dori să domine din nou lumea, recurgând la intoxicarea populațiilor prin tot felul de mijloace propagandiste.

Cutremure peste cutremure. Vremea, nu doar vremurile, este în continuă schimbare. Ghețarii de la Polul Nord se topesc, nivelul apelor crește și odată cu el, crește și riscul inundațiilor. Iernile nu mai prea sunt ierni. În loc să ningă, plouă. Ninge acolo unde oamenii aproape că nu aveau idee ce este zăpada. Temperaturi de primăvară târzie în plină iarnă, ori veri răcoroase. Vijelii, furtuni, fenomene atmosferice extreme cu care nu prea eram obișnuiți. Boli, virusuri despre care știința nu prea are cunoștințe sau are dar sunt ținute ascunse de cei care domină lumea.

Civilizația umană, progresul științific, au dus la dezvoltarea științei și speciei umane, dar și la degradarea ei, mai ales dacă avem în vedere Covid-urile din 2020 încoace care au adus mari nenorociri Omenirii sau tehnicile militare sofisticate la care se lucrează continuu.

Economia mondială trece pri mari neajunsuri. Criză energetică,

criză alimentară, produse alimentare contrafăcute care aduc mari daune sănătății oamenilor, medicamente lipsă, tot felul de reclame pe posturile de televiziune pentru medicamente care nu se caută, dar cărora le fac publicitate, culmea, medici de renume.

Mediu îmbăcsit, râuri pline de gunoaie aruncate de oameni fără discernământ care dăunează sănătății. Prețuri tot mai mari. Lipsă acută de bani și medicamente, spitale și cabinete medicale în care te programezi cu o lună și ceva înainte de a fi consultat, timp pe care s-ar putea să nu-l mai prinzi.

Am ajuns până acolo încât să înlocuim inteligența cu un „ION” artificial, încercând să ignorăm legile divine care stau la temelia lumii și universului.

Iată de ce, pe bună dreptate ne întrebăm: încotro se îndreaptă lumea noastră? Care este viitorul omenirii și Pământului?

Totul depinde de noi, oamenii, locuitorii acestei Planete. Să ne trezim, fiindcă noi suntem cei care hotărâm încotro ne îndreptăm, iar cei care ne conduc să îmbrace Adevărul și să renunțe la minciuni, interese, corupție, favoritisme. Lumea să ia atitudine față de ambițiile expansioniste ale unor țări care aspiră să ajungă cele mai puternice de pe Glob ori a altor țări care nu se pot împăca cu destrămarea imperiilor de tristă amintire.

S-a ajuns până acolo încât și sportul să fie amestecat cu politica. Mai nou, avem de-a face cu forme de revizionism practicate de Ungaria care a mers până acolo încât să convingă UEFA ca la meciurile naționalei maghiare de fotbal să folosească harta Ungariei Mari!!! Nu li se pare că li s-au permis cam multe pe pământul nostru strămoșesc?

Încotro se îndreaptă lumea?

BIBLIA a prevăzut cu aproape 2000 de ani în urmă cum ar sta lucrurile în ziua de astăzi: „În zilele din urmă vor fi timpuri critice, cărora cu greu li se va face față. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, ... neascultători de părinți, nerecunoscători, neloiali, încăpățânați, umflați de mândrie, mai degrabă iubitori de plăceri decât iubitori de Dumnezeu, având o formă de devoțiune sfântă, dar negându-i puterea”.

Tot Biblia ne învață că, în pofida imoralității din jur, noi trebuie să fim „responsabili și inocenți, copii ai lui Dumnezeu fără de pată în mijlocul unei generații strâmbe și denaturate”. Și tot Biblia a profetizat: „Cei drepti vor moșteni pământul și vor locui pentru totdeauna în el”:

Constantin DĂRVĂREANU

La primul Congres al oierilor din 1935, de la Sibiu, s-au tras niște concluzii al căror efect se vede mai ales astăzi

În 21 noiembrie 1935, la Sibiu, a avut loc primul Congres al oierilor din întreaga țară. A fost ziua redeșteptării oierilor români, o mare sărbătoare pentru oierii țării. Acolo s-au întâlnit cei care se închinau cu smerenie trecutului oierilor români, cei care s-au zbatut, inimă lângă inimă pentru binele oierilor și progresul oieritului, cei cu dragoste pusă în serviciul celor mai buni fii ai neamului și a celei mai românești ocupații care este oieritul.

Printre ei și reprezentanții oierilor novăceni, din rândul cărora Congresul a ales ca Vicepreședinte al Comitetului noii înființate Uniunii a oierilor din întreaga țară pe învățătorul Ion Giugiulan, iar ca membri pe Constantin Mănișanu și Gheorghe Deaconescu, iar ca cenzor pe Ion Ciorogariu, oier din Novaci. Președinte al Comitetului Uniunii oierilor din întreaga țară a fost ales Nicolae Muntean din Poiana Sibiului.

Nicolae Muntean, primul președinte al Uniunii oierilor din întreaga țară, rostea la Congresul oierilor de la Sibiu, din 21 noiembrie 1935 niște lucruri care sunt de o realitate zguduitoare, mai ales astăzi:

„... Îmi spunea chiar cineva că a văzut fată într-un sat care mergea la câmp cu sapa învelită în jurnal! Vă mai întreb apoi pe toți și în special pe cei bătrâni, ați pomenit D-vs, copii de la 16 ani să-și petreacă nopțile și zilele în cârciumă, să se legene pe stradă în fiecare Duminică, fără pic de rușine, să vorbească și strige pe stradă toate necuviințele!? ... Azi în acest hal am ajuns! ... Lipsă totală de bunăcuviință! ... Și ne mai plângem D-lor ca milogii, pe la toate colțurile de stradă, că e rău! Nu cumva să ne pedepsească Bunul Dumnezeu pentru atâta nemulțumire!

Este criză, dar nu numai de cea care se vorbește, ci și o criză de judecată clară. Să aruncăm de pe noi tot ce e străin, ce nu e românesc și nu e în portul nostru! Să izgonim din sufletele noastre orice apucături nedemne de atâta curățenie românească, din zi în zi, spre bine!”

Adevăruri rostite cu glas tare la Congresul oierilor din 1935 de la Sibiu, dar care se văd și simt mult mai tare în societatea românească după aproape 90 de ani. Da, în acest hal am ajuns.

Constantin DĂRVĂREANU

Ion C. DUȚĂ

RAPORT ASUPRA STĂRII LA ȚI

Omenirea se află-n conflict general,
Fiecare-i cu el și-ale lui,
Se construiește sub case pitit arsenal
Folositor nimănui.

Se nasc himere de spaimă și groază
Cu final dezastruos pentru ea,
Fiecare aleargă înnebunit înspre oază
În care să fie-ocrotit, de-ar putea.

Egoisme deșănțate și crâncen trăite
Cu capcane în care se cade ușor,
Ne-am pregătit un tărâm de vieți chinuite
Unde sufletele nici nu trăiesc, nici nu mor.

O viermuială pe fiecare colț de pământ
În care, în văzduh și în ape,
E o teamă generală de ce va urma și ce sunt,
Așteptându-se veste ca undeva să se crape.

Și se crapă ba aici, ba colo și nu mai știm unde,
Că fulgeră, bubuie, trăsnește moartea-n parade,
Frica de neștiut zvâcnește, se-ntinde
Cu rugă fierbinte să nu ne cadă pe umeri grenade.

Se-ncearcă o agățare de-un cui
Înfipt iluzoriu într-o grindă din spațiu,
Dar acolo e loc pentru vântul tehui
Și-i plin și-nțesat cu nesațiu.

Privind panorama globală,
Se vede obscură, acoperită de ceață.
Duhnește lumea a stârv și a boală,
Trăind în incertitudine, în spaimă și greață.

„Ziua de mâine pentru lumea ce-o fi
Va fi pentru cei ce vor fi lângă Mine!”

O MINUNE PE APĂ – VENETIA

Pe la jumătatea lunii februarie, am urmărit pe un post de televiziune o emisiune despre Venetia. Emisiunea mi-a trezit amintiri dintre cele mai frumoase și fiindcă eu, împreună cu membrii Ansamblului „Nedeia” al acelor ani am fost de mai multe ori în Venetia, m-am gândit să împărtășesc novăcenilor, cititorilor și admiratorilor publicației „Novăceanul”, câteva dintre impresiile cu care am fost cuceriti de Venetia.

Prima dată am fost în Venetia în octombrie 1983, când am participat la Festivalul Internațional de Folclor de la Montebelluna (Treviso)-Italia, la 44 km de Venetia, deplasarea făcând-o cu trenul.

La înapoiere, ne-am oprit în Venetia, de unde am plecat spre țară în ziua următoare. Am călcat cu picioarele noastre aproape toată Venetia, dimineața prinzându-ne pe cel mai frumos pod din Venetia – Rialto – care se arcuiește peste Marele Canal – Canal Grande -, de pe care priveam răsăritul de soare care se oglindea în apele Adriaticii, și întreaga panoramă a orașului.

Venetia este capitala provinciei Veneto, care împreună cu întreaga lagună au fost declarate în anul 1979 patrimoniu al umanității de către UNESCO. Orașul ne amintește de Republica Venetia, cea mai mare putere navală a Europei timp de 800 de ani. Fortăreața puternică, centru financiar și militar major în timpul Evului Mediu și al Renașterii italiene.

Întemeierea orașului pare a fi avut loc în anul 421, de către refugiații care au abandonat câmpia Padana sub amenințarea invaziei logobarde din nordul Italiei.

Dar întreaga frumusețe a Venetiei aveam să o cunoaștem în iunie 1995 când am participat la două festivaluri internaționale de folclor, Galliate și Cavour. Deplasarea am făcut-o cu autocarul IKARUS al lui Mitică Motoluță, cel care ne-a fost „căraș” la multe festivaluri de folclor din țară și străinătate.

În ziua de 6 iunie 1995, pe la ora prânzului, am ajuns în Venetia, unde grație sponsorilor noștri, în

frunte cu Relu Ștefănoiu, ne-am imbarcat într-un vapoarăș pornind în direcția Piața San Marco, a Sfântului Marcu din centrul Venetiei. Am străbătut Marea presărată cu insule, bărci, vapoare și vapoare, într-un decor fantastic, ca într-o pictură de Paolo Veronese. Aici, în Piața San Marco este îngrămpădită întreaga istorie a Venetiei, denumită pe bună dreptate Regina Adriaticii sau cum o numea Napoleon, „cel mai frumos salon din Europa”.

Astăzi, Venetia este unul dintre cele mai rafinate orașe din Europa, care cuprinde 118 insule, aproape 400 poduri destinate circulației pietonale, 175 canale, între care Marele Canal (Canal Grande), destinate ambarcațiunilor de tot felul pentru transportul turiștilor, 124 biserici. Venetia a stârnit de secole interesul

iubitorilor de frumos. Aici s-au scurs multe dintre bogățiile lumii, aici și-au investit bogățiile banii, în clădiri de lux, în lungul șir de palate care culminează cu Palatul Dogilor, al ducilor din timpul Republicii venețiene. Fiecare duce a adăugat câte ceva acestui impunător palat, a cărui arhitectură este de o valoare inestimabilă. Aici se găsește Piața San Marco, dominată de un turn impunător ce se înalță spre cer, cu vârful ascuțit care susține un înger de aur, Campanila și de Turnul Orologiului. Privind din mijlocul pieței spre Turnul Campanila, în față îți apare o construcție monumentală, o adevărată operă de artă, pe care cu greu și-o poate imagina mintea omenească – Basilica San Marco cu cele cinci cupole, cu mozaicuri lucrate pe fond de aur, cu bogății arhitecturale imense, multe dintre ele aduse cu prilejul expedițiilor din timpul Republicii venețiene, cu picturi, statui, colonete, basoreliefuluri, cu amestecul de stiluri roman, bizantin, grec, gotic și arab. Piața San Marco mai are pe una din laturile sale Biblioteca, din operele căreia s-au inspirat pictorii care au înflorat Basilica San Marco precum o carte de rugăciuni.

Venetia este unul dintre cele mai frumoase și romantice orașe din lume, orașul îndrăgostiților pe

care-i poți vedea plimbându-se cu vestitele gondole.

Pentru transportul turiștilor pe cele 175 canale, între care Marele Canal, principala arteră de circulație a orașului, unică în lume, de o frumusețe fără egal, se folosesc ambarcațiuni de tot felul: vapoare și vapoare, gondole cu două locuri, vaporetto, autobuze publice pe mare.

În Venetia, construcțiile frumos orânduite se oglesc în apa care le mângâie temeliiile de secole.

Am văzut Venetia în toată măreția ei, în tot ce o face să fie unică în lume. De atunci, am mai fost încă de cinci ori în Venetia, dar cu cât o vezi mai des, parcă nu te mai sature privind-o.

De altfel, Carlo Goldoni, scriitor, dramaturg italian, n. la 25 februarie 1707, vestit autor al comediilor „Hangița”, „Văduva isteată”, „Slugă la stăpâni”, în Memoriile publicate la Paris, scria: „Venetia e un oraș așa de extraordinar, încât nu e cu putință să-ți faci o idee adevărată fără s-o fi văzut; hărțile, planurile, reproducerile, descrierile nu ajung; trebuie s-o vezi. toate orașele din lume samănă mai mult ori mai puțin; acesta n-are asemănare cu niciunul. De câte ori am revăzut-o după lipse lungi, s-a trezit în mine o nouă uimire. Cu cât creșteam în vârstă, cu cât se adăugiau cunoștințele mele și aveam comparații de făcut, descoperiam nouă lucruri unice, nouă frumusețe”.

În Venetia, Marea atinge toate zidurile, bate la toate ușile, se zbate la toate ferestrele, se clatină și se frământă; fiecare casă are comunicație directă cu ea.

Admirând Venetia în toată măreția ei, gândurile

te poartă la legăturile dintre Țările Române și Venetia, la solii moldoveni veniți aici în timpul domniei lui Ștefan cel Mare, la șederea lui Petru Cercel într-unul din frumoasele palate de pe Canal Grande, la stolnicul Cantacuzino, la Maria Ghica, la mitropoliți și călugări, la întreaga pleiadă a fetelor și ginerilor de domni și domnițe, mulți dintre ei veniți pentru negoț, în pribegie sau ca simpli turiști.

Constantin DĂRVĂREANU

ION FLOREA

MOTTO

**O, Doamne, satisfă-mi
Această intimă dorință
-Să trec prin cele șapte vămi
Purtat de propria-mi sentință.**

-Mi-e dor de-o noapte c-un șold de
lună-ntr-un gutui,
C-o ciocârlie-abia coborând din nori,
De-o liniște-n care să pot s-asculț
Inima iubitei bătând
Și pământul patriei
În șuierul vântului vibrând.

MI-E DOR

*Mi-e dor de eternitatea marelui Parâng
Peste care zeii trec călărind candori
În inimi cu-amintiri de mere răsirate
Pe sâni de fată mare, pe suflet de cioban.
Mi-e dor de iernile zburând zălude
Prin beregăți de lupi flămânzi
Și-n care troica Anei Karenina
Ar pieri viscolită ca un gând
Pe când somnul mi-ar picura din gene
Ca o rouă din streășina unei case
Cu cerbii înserării închiciorați
Rumegând măhniri sub geamuri.*

*Căci ce poate fi mai minunat
Decât să privești apele curgând cu mirări
de Mioriță
Pe sub șinele căilor ferate
Pe care zboară șuierând
Vagoanele cu soare, vagoanele cu flori
Împinse de chiolul copilăriei mele,
Oprită ca o mierlă
Pe-o ciutură de fântână nouă
Să bea apă rece și miere din floarea
Salcânilor fremătând duioși
Lângă cerdacul căsuței blonde
De pe-un umăr de colină...*

PLÂNSUL

Plânsul nu are
culoare,
are numai zumzet
de frunză vestejită,
Are gâlgâit de apă
lunecând pe socluri
de statui.
Plânsul nu-i
O moștenire,
O boală ereditară,
ci un nectar
care lecuie o rană
provocată de sârma
ghimpată a unui dor.

Cu primăvara în suflet...

Lucia Silvia Podeanu

PRIMĂVARA ASTA

Primăvara asta
Mi-a umplut ochii de culoare
Inima de albastru și soare
Sufletul mi-e plin de bine
Aproape că nu-mi mai încap în mine
E atâta perfect în jur
E atâta mireasmă-n-mprejur
Suntem și noi oare o fărâma
din acest univers fără cusur?

Ion C. Duță

VINE PRIMĂVARA

De sub zăpada rece, cu cușmă țuguiață
Cam curios din fire, ieși un ghiocel
În razele de soare, cu firea lui distrată.
Uitându-se pe ceruri, în zarea-ndepărtată
Străpunse încordarea, sunând din clopoțel
La sunetul lui tainic, din strânsul său ocol
Se-nfioră natura de-o mitică plăcere
Simțind că de-acum gerul se va lăsa domol
Și respirând cu vuiet, cu cântec în tremol
Porni descătușarea de frig și de durere.
O lacrimă se scurse din clonțul de ghețar
Duios fiind din fire când crește viața-n jur.
Un cinteț se agită pe-o creangă de arțar
Și zboară nebunatoc în zborul lui sprințar
Peste tufișuri sure și-albastre în contur.
Un botișor de ciută plâpând și prea sfios
Apare ca și visul sub cetina de brad.
În albia de șipot pornesc vijelios
Dantelele de gheață făsnind neputincios
Fragil sunând pe pietre când valurile cad.
Porni la vale iarna pe ape cu ghețari
Că nu-și mai avea locul. Era de lene plină!
Și lunecând în vaduri plecă fără ițari,
Pierzând și cușma albă cu mițele ei mari
C-o-mpinse primăvara senină și deplină.

Ion Florea

STROP

Primăvară pământescă
Răcorește-ți sânii cruzi
Și ajută ca să crească
Tot ce-n jurul tău auzi.
Ochii-mi lunecă pe trupuri
De căldura ta cuprinse
Când se lăfăie în grupuri
Peste ierburile surprinse...
Pat bogat, în jurul sevei,
Al luminii și-al genezei.

Lucia Silvia Podeanu

RAMUL ÎNFLORIT SĂ MÂNGÂIE

S-a peticit zăpada
de pe creste
Și primăvara ne
trimite veste
Că în curând
va încălzi lumina.
Dimineța poiana n-o
va mai albi
bruma.
Va pune suflet
în tot ce mort a fost
Și fiecăruia în lume
ii va face
un nou rost.
Va dezlega
culorile din
chingile uitării
Și va lăsa tot
ramul înflorit
să mângâie
iubirile.

Ion Florea

ANOTIMP

Cerbi de aur, primăvară,
Stol de mierle-ntr-un caval.
Apă tânără, vioară
Izbucnește-n șold de deal,
Dintr-un spic de rădăcină
Răsucit în hău cretacic
Când un joagăr de lumină
Taie-n codru mitul dacic.
Ciocârliă-n vidul sferic
Suie-n trepte și-n spirale
Când la crâșmă pe-ntuneric
Beau ciobanii din pocale

Muguri fercheși de codane
Și galopi de cai năpraznici,
Zmalțul zalelor Romane,
Visul dacilor amarnici.

Cerbi de aur, primăvară,
Chiuiți ciobanii mei,
Coborâți și beți spre seară
Sânge alb de ghiocel,
Scurs pe-un sân de Mărioară.

Ion C. Duță

NĂBĂDĂI DE PRIMĂVARĂ

Ieri am tot lucrat pe-afară,
Că mirosea a primăvară.
Se simțea miros pe zare,
Că venea spre noi călare
Pe un cal cu coama verde
De-l mândru care se pierde
Prin hățis cu ramuri sure,
Pictând verde prin pădure.

Calu-i năzdrăvan, se pare,
Că pe nări sufla o boare
De-nverzea lunci și ponoare,
Croind pe ele covoare
De saschiu și tămăioare.

Să vezi coțofenele
Cum își spălau penele,
Pregătindu-se de nuntă.
În discuții se frământă,
Să-și găsească loc de casă
Pentru timpul de mireasă
Când coțofănelul vine
Dintre ramuri de glicine.

Și vă spun cum pe aproape,
În zvon zgomotos de ape,
Corăbii de sloiuri sure
Vin spre mare din pădure
Mânate de vânt și boare
Pe sub zare înspre mare,
Limpezind izvoarele,
Că răd căprioarele
Bucuroase că au loc,
Sigur, pentru iezii și joc.

Când ne bucurăm, Stăpâne,
Babele, de ani bătrâne,
Scabroase, nevoie mare,
Au vărsat venin pe zare,
Strângând norii de sub soare
Ca să-i stoarcă iar de sânge?!
Ninge, Doamne! Iarăși ninge...
S-a iscat un tărăboi
De ce iarna-i tot pe noi,
Să ne-aducă iar nevoi?!
Că-s mai aspre cele noi...

Doamne, grăbește să vie
Primăvara mult zglobie
Și să n-o mai câțâie,
Babele s-o fâțâie!
Dă-le pe la nas ardei,
Ca să intre în bordei,
Să se-așeze pe corlată,
Să se potolească-odată!

COLEGIUL DE REDACȚIE:

Constantin DĂRVĂREANU, redactor șef
Nicolae VINȚANU, redactor șef adj.

Alina ȚICU, redactor

Cristian GRECOIU, redactor

Tel. 0744 656 726, e-mail: darvareanu@yahoo.com

Publicație lunară tipărită cu sprijinul
Primăriei și Consiliului Local Novaci
și al obștilor de moșneni din Novaci,
Pociovaliștea și Cernădia

Pre-press & print:

S.C. TIPOGRAFIA PROD COM S.R.L.
Târgu-Jiu, Gorj, str. Lt. Col. Dumitru Petrescu, nr.20
Tel. 0253-212.991, Fax 0253-218.343
E-mail: tipografia.prodcom@gmail.com

Tehnoredactare:
RODICA TEIȘI